

PARAMARIBO - De **SURINOEMER** is een gratis onafhankelijk nieuwsblad dat onregelmatig zal verschijnen. Het doel van de **SURINOEMER** is (een deel van) de culturele interacties tussen Paramaribo en Rotterdam, die in november 2007 zijn begonnen en tot 2010 zullen voortduren, onder één noemer te brengen. In het kader van het uitwisselingsproject *ArtRoPa*, geïnitieerd door het Centrum Beeldende Kunst Rotterdam, wonen en werken Rotterdamse kunstenaars een periode in Paramaribo en reizen beeldend kunstenaars uit Paramaribo naar Rotterdam om op hun beurt daar voor een werkperiode te verblijven. De **SURINOEMER** is een open podium met een nadrukkelijk niet-commercieel oogmerk, dat deelnemende kunstenaars en betrokkenen uit beide steden de ruimte biedt om in woord en beeld over hun werk en ervaringen te publiceren. Zo informeert de **SURINOEMER** de 'thuisbases' in Suriname en Nederland over de voortgang, eigenaardigheden en wetenswaardigheden van het project en alles wat daar direct of indirect mee te maken heeft. De **SURINOEMER** verschijnt in Paramaribo met een beperkte oplage in gekopieerde vorm. Voor de rest van de wereld is de digitale versie beschikbaar op: www.desurinoemer.net

de redactie

ABRABROKI/OVER DE BRUG

Op 5 februari 2008 is de volgende lichting van drie Rotterdammers naar Suriname gereisd: de fotografe Risk Hazekamp en de filmmakers Karel Doing en Mels van Zutphen. In dit nummer stellen ze zichzelf en hun werk aan de hand van een korte introductie voor.

meld je aan op
www.desurinoemer.net
voor de
SURINOEMER
MAILINGLIST
en ontvang automatisch bericht
als het nieuwste nummer verschijnt

Kunstenaar Steve Ammersingh: 'On the move'.
(foto Ralph van Meijgaard)

ARTROPA MOVES

ben bezig motivatie te vatimoten
want wij gaan interacteren
van Paramadam tot Rotteribo.
taal tekenend van beeldend proza
en klankkleurig ritmisch rijm

ben doende drijfveren overdrijven
teneinde te legitimeren
Paraterdam en Mariborot.
tekenende taaluitwisselingen
werelds provinciaal, zelfs dorps zot.

Damparama Riborotter
Rotterparama Damribo
Pararotmari boterdam
vervlochten interactie
gepassioneerde affectie
steeds hotter, steeds hotter.

Steve Ammersingh

RODE FAJALOBI

bloei in mij
machtige
rood bruine godin
van de amazone
bloei vanaf het hoofd
tot in mijn bloed
via mijn aders
naar het hart
van dit jonge kind
omarm mij dag en nacht
symbool van deze natie
verspreid jouw heerlijkheid
en omarm mij
maak mij tot mens
en laat mij nimmer meer alleen

Kurt Nahar

SRANEN/ SURINAMEN

Een greep uit het tot mijn (AS) verbeelding
spreekende naamsregister van de Suriname
telefoonids 2007-2008:

Beeldstroo, Rotsgalm
Dieventhaal, Zuiverloon
Soeperman, Dikmoet,
Gunputsing, Ondunk,
Metterdat, Doodnath,
Fakkel, Godliep
Hongerbron, Litterdragt
Inkt, Koningverdraag,
Polsbroek, Wallerlei
Netto, Leefstand
Ringeling, Vinkwolk,
Zeggen, Kicken
Wist, Zou

KON NANGA GO/ KOMEN EN GAAN

De selectiecommissie van het CBK heeft de aanvragen van Surinaamse beeldende kunstenaars voor een woon-/werkverblijf in Rotterdam beoordeeld. De **SURINOEMER** kan de namen van de twee daarvoor geselecteerde kunstenaars officieel bekendmaken. Het zijn **Steve Ammersingh** en **Kurt Nahar**. Beide kunstenaars worden in het kader van de samenwerkings-overeenkomst tussen de zustersteden Paramaribo en Rotterdam uitgenodigd om in de maanden juli, augustus en september 2008 in de gastateliers van het Rotterdamse kunstenaarsinitiatief **DUENDE** te verblijven. Het Rotterdamse gastatelierprogramma is een resultaat van de samenwerking van het Centrum Beeldende Kunst Rotterdam met de *Ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden te Paramaribo* en de *Federation of visual artists in Suriname* (FVAS).

POKU UKU/ MUZIEKHOEK

In dit artikel belicht de muziekpedagoge
Liesbeth Peroti een belangrijk aspect
van het leven.

Vorige maand overleed de bekende Suri-naamse podiumkunstenaar, danser en liedschrijver Aside Atoetoewe, die bekend stond onder de naam *Lolanpay*. Hij werd ruim drie weken na zijn overlijden op indrukwekkende traditionele wijze aan de schoot van Moeder Aarde toevertrouwd in zijn geboortedorp Kadju te Brokopondo, waar hij de laatste periode van zijn leven doorbracht. Hij bereikte een leeftijd van ongeveer 65 jaar.

Hij stond in Suriname, in het Caribisch gebied en in Nederland bekend als maker van *seketi*-muziek en als een geweldig vormgever van de *seketi*-dans, een dans uitgevoerd met de knieën licht gebogen uit elkaar, waarbij met de voeten op sublieme wijze verschillende vormen worden gemaakt met een elegante en dynamische ondersteuning van de armen. *Seketi ku dun* (vocaal gebracht en begeleid op drums) en *Seketi ku maw* (vocaal gebracht maar begeleid met handgeklap) zijn de meest voorkomende vormen van *seketi*. De laatste vorm wordt vaak uitgevoerd door vrouwen en meisjes. Mannen en jongens dansen een solo of duo, dansend tegenover elkaar, waarbij ze op inspirerende wijze blijdschap met elkaar delen. De vrouwen staan meestal licht naar voren gebogen in een kring, en klappen met gedempte klank het tempo van de maat, of twee maal het tempo, dus kwart- of achtste noten in de handen. De kenmerken van deze muziekstijl worden nu in een andere vorm gegoten. Er wordt namelijk een compositie geschreven voor twee piano's, waarin elementen uit deze volksmuziekstijl als compositorisch materiaal worden gebruikt. De melodische lijnen, die zich rond drieklanken bewegen, ritmische combinaties en harmonische zettingen worden bewerkt en in een nieuwe vorm gegoten. De verwachtingen aan deze kunstmuziek, waarmee een ode gebracht wordt aan onze *Lolanpai*, zijn

hooggespannen.

Op 1 maart aanstaande zullen op de jaarlijkse productie 'BHPbilliton klassiek 2008' de temperamentvolle vibraties van *seketi* weergalmen uit twee piano's, bespeeld door twee professionele pianisten. Speciaal voor 500 scholieren uit het district Nickerie uit het Westen van Suriname is er een schooloptreden gepland, waarbij de leerlingen aan de hand van een lesbrieff hun kennis met betrekking tot toonkunst en cultuur zullen verrijken met deze en andere muziekstijlen. Muziek garandeert een optimale ontwikkeling van de talenten van een kind en heeft een positieve invloed op de persoonlijkheidsontwikkeling. Muziekonderwijs bevordert eigenschappen als motivatie, de wil om te leren, concentratie, betrokkenheid,

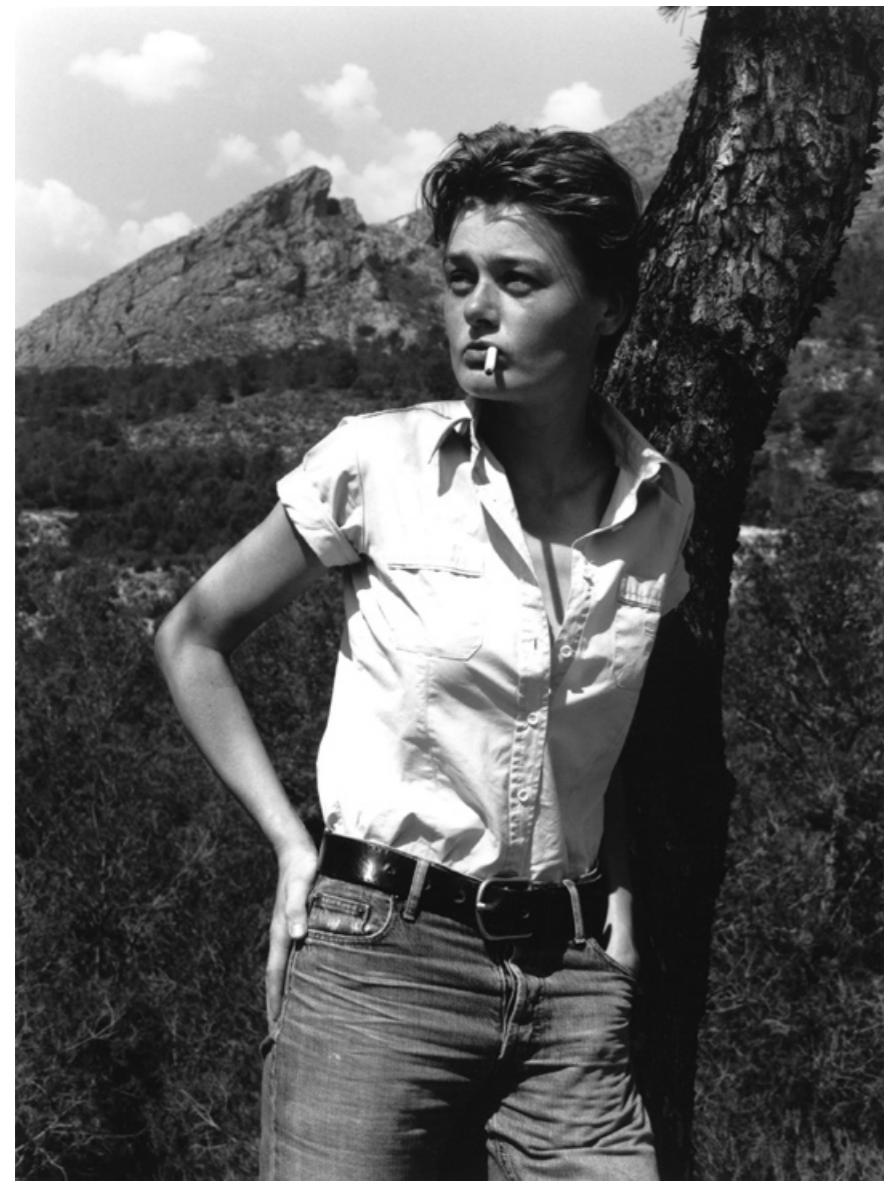
zelfstandigheid, doorzettingsvermogen en zelfkritiek. Met de mooie muziek van *Lolanpai* én die van anderen zal getracht worden deze maand vorm te geven aan een belangrijk aspect van ons leven.

Liesbeth Peroti

*Poti yesi arki,
sa meki
yu sabi furu
Leg het oor
te luisteren en je
zult veel weten*

'With the rhythm' (foto Patrick Tjon 2007)

RISK HAZEKAMP (Den Haag, 1972)

In mijn werk gebruik ik fotografie en video om de verhouding tussen identiteit en gender te onderzoeken. Daarbij gaat het mij niet zozeer om het verkrijgen van antwoorden, maar eerder om het blijven formuleren van vragen.

Door het deconstrueren – of reconstrueren – van geïdealiseerde beelden van mannelijkheid en vrouwelijkheid ontstaan ambivalente individuen, die kenmerken van beide geslachten in zich dragen.

De omgeving waarin ik werk is meestal landschappelijk. Ik zoek "décors" die op zichzelf al een statement zijn. Zo kan bijvoorbeeld een landschap twijfel uitspreken over – of zich keren tegen – de huidige (westerse) manier van leven, zowel politiek-geografisch als sociaal-maatschappelijk.

Op inhoudelijk vlak is het onderzoek dat sociaal en cultureel antropoloog Gloria Wekker [1] in Suriname heeft verricht een prachtige bron van inspiratie voor mij. In haar meest recente boek: "The politics of passion; Women's sexual culture in the Afro-surinamese diaspora" (2006) schetst zij van binnenuit een beeld van de manieren waarop Creoolse vrouwen over zichzelf denken, als mens, als vrouw en als seksueel wezen.

¹ Gloria Wekker (1950, Paramaribo) is hoogleraar Gender en Etniciteit aan de Universiteit Utrecht. Zij is tevens directeur van GEM, het Expertisecentrum Gender, Etniciteit en Multiculturaliteit aan dezelfde universiteit.

SABI UKU/ KENNISHOEK

DASI 0000H.....

Gehoord tijdens een lezing bij Naks, georganiseerd door de jongerengroep *Wan Rutu*.

In het Winti-pantheon onderscheidt men zeven *Kromanti obia* (obia = koni), de Strijders/beschermers, den Feti winti. De overeenkomst met de Boeddhistische beschermers (yidams) is opvallend, maar daar ga ik hier nu even niet verder op in.... De namen van de zeven 'broers' zijn:

Dja Dja

Busunki

Posu

Adinka

Njamasu (Opete)

Adatu

Adjaine (Tigri Obia)

Een prachtige, melodische reeks namen - vergeef me voor fouten in de spelling, mochten die er zijn.

Mijn vraag is deze: zijn er in Suriname visuele kunstenaars die deze broers 'een gezicht' hebben gegeven? Zoals de Azteken dat zo mooi gedaan hebben in het middeleeuwse Mexico, bijvoorbeeld. Ik ben zeer benieuwd!

Alida Neslo

NYAN WAN/ ETEN ÉÉN

Wie
brood
uit de goot
haalt
buigt
voor zijn eten.

Jan Arends (1925-1974)
(uit: 'nagelaten gedichten'
De Bezige Bij, Amsterdam 1975)

WIE
een boom
tekent
laat het weten
zien.

Een
boom
is geen taal.

Een
getekende boom
is taal.

Een
bijl
maakt hout
van de boom.

Zo is
een omgehakte boom
een daad
van de taal.

Alles
wat zegt
dat de boom
bestaat
is
taal.

Een
bijl
maakt hout
van de boom.

Zo
weet
de bijl
van boom
en hout
en bijl.

Zo
spreken
de handen
van de mens
van de boom.

Zo
is hout
de taal
van het huis.

Zo
is het woord
de woning
van
de
mens.

Jan Arends (1925-1974)
(uit: *Lunchpauzegedichten*, De Bezige Bij, Amsterdam 1974)
vertaling in het Sranantongo: Arnold Schalks

SUMA
teiken
wan bon,
sori
a sabi.

Wan
bon
de no tongo.

Wan
teiken bon
de tongo.

Wan
aksi
meki udu
fu a bon.

So de
a fala bon
a du
fu a tongo.

Alasani
san taigi
dati a bon
de
de
tongo.

Wan
aksi
meki udu
fu a bon.

So
sabi
a aksi
fu bon
nanga udu
nanga aksi.

So
taki
den anu
fu a libisma
owfer a bon.

Sofasi
de udu
a tongo
fu a oso.

So
de a wortu
a oso
fu
a
libisma.

WAN BON ÉÉN

Wan bon Eén boom
someni wiwiri zovele bladeren
wan bon. één boom.

Wan liba één rivier
someni kriki zoveel krekken
ala e go wan se. alle op weg naar één zee.

Wan ede Eén hoofd
someni prakseri zovele gedachten
prakseri pe wan bun mu de. gedachten om één soort heil

Wan Gado Eén God
someni fasi fu anbegi verscheiden te aanbidden
ma wan Papa. maar één enkele Vader

Wan Sranan Eén Suriname
someni wiwiri zoveel soorten haar
someni skin zovele huidskleuren

someni tongo zoveel aan talen
Wan pipel. Eén volk.

R. Dobru (1935-1983)
(uit: *Matapi; powema*, Drukkerij Paramaribo, Paramaribo 1965)
Nederlandse vertaling: Edgar Caïro

RUTU/WORTELS

Ik wil bij wijze van experiment de woorden van twee markante persoonlijkheden uit de wereld van de poëzie naast elkaar plaatsen: de Surinaamse dichter R. Dobru (1935-1983), schepper van het beroemde gedicht 'Wan Bon' en de Nederlandse dichter Jan Arends (1925-1974) die ooit schreef: "Ik / schrijf gedichten / als dunne bomen." In meerdere opzichten onvergelykbare grootheden. Een vergelijking van papaya's en peren. Maar toch. Er is voor mijn gevoel iets dat deze teksten met elkaar verbindt. Beide zijn voedzame vruchten; beide gedichten wortelen in dezelfde aarde en hun woorden putten kracht uit eenzelfde bron. Geen van beide dichters heeft de vijftig gehaald maar allebei hebben ze zichzelf op papier overleefd. In zeggingskracht doen ze niet voor elkaar onder. Sterker nog, door de combinatie mét behoud van hun eigenheid verschaffen ze elkaar meerwaarde: de Onverzettelijheid van de Kankantri en de Taatheid van de Peppel parallel oprijzend in het Nederlands en het Sranantongo. Lees en oordeel zelf.- AS

MELS VAN ZUTPHEN

beeldend kunstenaar/filmmaker (1963, Amsterdam)

In onze westerse ogen is de natuur iets dat getemd en gecultiveerd moet worden. Natuur vinden wij een overwoekerd weiland met een paar Schotse hooglanders. We houden niet van 'echte' natuur (we zijn er bang voor) maar van gecultiveerde natuur. We gaan in het Westen de natuur in voor rust en stilte. Een bezoek aan Suriname biedt voor mij een unieke mogelijkheid kennis te maken met het tropische oerwoud, een extreme natuurervaring neem ik aan. Ben ik hiervoor vooral werkzaam in kale gebieden met uitgestrekte vergezichten en horizonten, waar de 'dingen' in hun naaktheid worden getoond, het oerwoud maakt je directe omgeving heel klein en zet al je zintuigen op scherp omdat alles verscholen is. De ontmythologisering van de wereld voltrekt zich in grote vaart. Alles op de wereldbol wordt in beeld gebracht en de huiskamer in geslingerd. We denken dan ook alles te weten over deze verre plekken. Ik denk dat het oerwoud een plaats is waar mythes nog verscholen liggen. Het oerwoud zou als setting voor een film of videowerk kunnen dienen met als thema de mens in zijn natuurlijke omgeving (oerwoud) en zijn (over-

'de vooruitgang' [was voorheen 'buitenkunst uit holland'], 2008 (influenza).

WORTU UKU/ WOORDENHOEK

bro = spreken
taigi = zeggen
wani taki = bedoelen
ferteri = vertellen
tiri = zwijgen
l'lei = liegen
misi en mofo = verspreken
kibri = verzwijgen

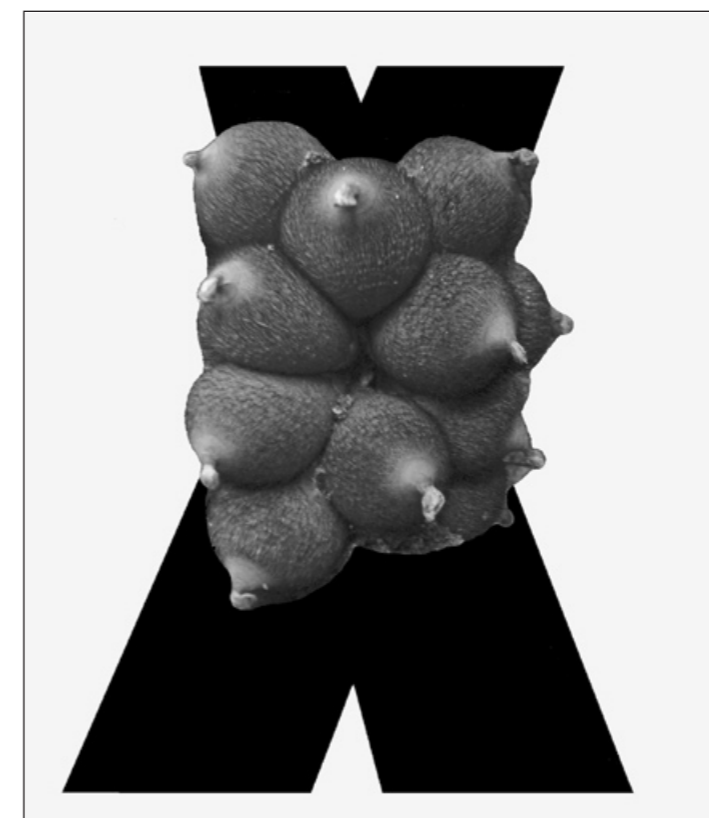
misschien wordt de aarde
de hemel
een aards ogenblik
oneindigheid
oneindigheid
een moment
wanneer vier ogen
twee ogen
wanneer twee borsten
een borst
wanneer twee adems
een adem
wanneer twee lippen
een mond
wanneer de monden
een kus zijn
buiten de deining
van de zee
en het gejaag van de wind

bulahat (uit: *wortoe d'e tan abra'*,
bloemlezing uit de Surinaamse poëzie vanaf
1957)

TROPENLIEFDE

Filmmaker Karel Doing (1965, Canberra, Australië) werkt aan een filmscenario over Apoekoe. Volgens hem verlangen veel Nederlanders naar de terugkeer van deze bosgeest nadat ze hem eeuwen lang uit hun land hebben verjaagd. Ook in Suriname is hij wellicht in de verdediging gedrongen door de vele mijnbouw- en houtkapprojekten in het binnenland. De film zal mysterieus van aard zijn, een geheim blijft een geheim, daar is het een geheim voor. De filmmaker is begin februari in Suriname om contacten te leggen. Doing maakte meer dan 15 korte films, met dromen, gedichten en muziek als onderwerpen. Zijn films worden vertoond in het internationale film- en beeldende kunst circuit. In 2002 realiseerde hij een film waarin hij een dialoog voert met zijn, zestig jaar eerder, in Nederlands-Indië gestorven oom. Zijn verblijf in Indonesië veroorzaakte een tropenliefde, waar hij nog steeds niet van is genezen.

Ralph van Meijgaard: 'Centraal' 2008

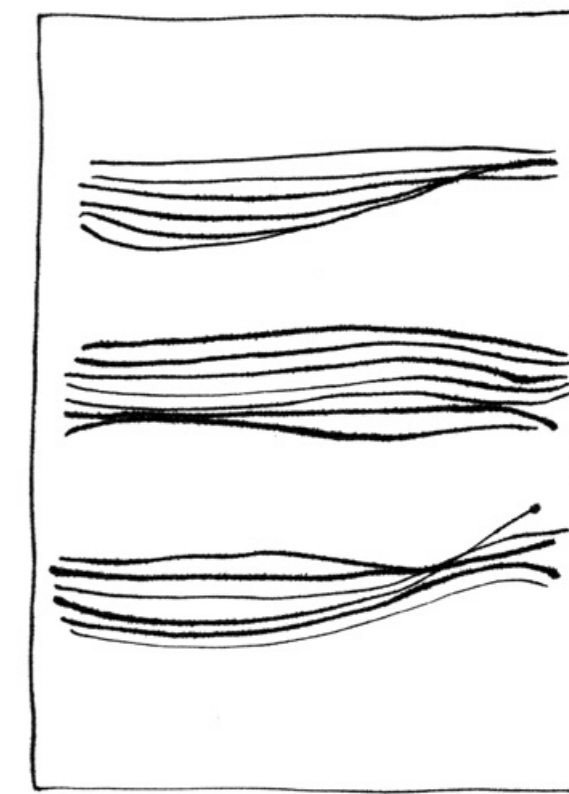
NYAN TU/ ETEN TWEE

roet

Ik kwam tot aan de grens van de zee
bijna bij het einde
toen een loktoon mij terugvoerde
naar dit veren bed
op gras dat reeds lang verdord is.

ledere avond kom jij dan nog
in 't half-duister schuivend aan
en gooit roet in m'n kleurloos eten.

Bernardo Ashetu (1929-1982)
(uit: *Yanacuna*, Antilliaanse Cahiers,
Amsterdam 1962)

Casper Hoogzaad: *Tekening*, februari 2008

SCHRIJVEN IN SURINAME

Ruth San A Jong, secretaris van Stichting Bukutori, een literaire organisatie in Paramaribo schrijft over de activiteiten en ontwikkelingen op het literaire gebied in Paramaribo.

Vraag aan willekeurige buitenlanders of ze werken van Surinaamse schrijvers kennen, en je hoort alleen de namen van Astrid H. Roemer, Edgar Cairo, Hugo Pos en Dobru. Zou je de vraag stellen wie de nieuwe generatie schrijvers is, dan hoor je namen als Clark Accord, Cynthia McLeod, Karin Amatmoekrim, Roe Hupselen Marilyn Simons. Een groot deel van de schrijvers die echt doorbreken woont in Nederland. Woon je echter in Suriname dan zal het je verbazen hoeveel mensen hier schrijven en uitgeven in eigen beheer. De vraag die ik mij drie jaar geleden stelde is, waarom er zo weinig van die werken te vinden zijn in buitenlandse bibliotheken en boekwinkels. We schrijven en spreken toch dezelfde taal? Wordt er hier te weinig geproduceerd? Ontbreekt het aan talent of voldoet de kwaliteit van de teksten die geproduceerd worden niet aan datgene waarnaar uitgevers op zoek zijn?

een sterke orale traditie heeft, en wij die moeten conserveren, maken wij een transitie van het orale naar het literaire. Bukutori probeert, naast de vorming waar zij zich sterk op richt, een infrastructuur neer te zetten die de aankomende schrijver een houvast geeft. Eén einddoel en dat is het produceren van verantwoord literaire teksten. Thans zijn er met partners in Nederland, waaronder de Schrijversvakschool Amsterdam, de schrijfacademie Antwerpen, het Fonds voor de Letteren en Kunstfactor verregaande voorbereidingen om daadwerkelijk een schrijfopleiding naar Suriname te halen. In volgende artikelen meer informatie hierover. Onze visie is dat er talent aanwezig is, maar dat moet absoluut gevormd worden. En daar werken wij aan.

Ruth San A Jong

meer info: www.bukutori.org

HET OERWOUD PROJECT

Mijn bezoek twee jaar geleden aan het Surinaamse oerwoud heeft een fundament gelegd voor de ontwikkeling van een verf die er nog niet is. Tijdens dit eerste bezoek heb ik honderden tekeningen gemaakt van mijn ervaringen. Het regenwoud is een primaire onaangetaste plek, die nu een elementaire rol in mijn werk speelt. Het oerwoud werd de kraamkamer van mijn verbeelding.

Dit had een vervolg nodig: schilderijen die hun wortels in het oerbos hebben, met temperaverf, gemaakt van de aarde waarop ik sta en waarmee ik de directe omgeving van dat standpunt schilder. Dit voelt als er werkelijk zijn. Dichter bij de verf kan ik niet komen!

Bij de vele bezoeken aan het Surinaamse oerwoud heb ik vondsten gedaan: aarde, zo mooi en elementair van karakter. Ik ben ze niet vergeten, die bijzondere, kleurrijke gronden, die in mijn beleving de variatie van de vegetatie bepalen. Of

die relatie er werkelijk is weet ik niet, maar het fascineert me. Grond die een relatie heeft met wat er in groeit. De aarde als palet voor de opbouw van het milieu, het klimaat waarin ik ben.

De minerale grond die ik heb gevonden verloopt van diep geel naar rood, naar paars en zelfs zwart, al kan ik niet met zekerheid zeggen of de zwarte grond daadwerkelijk mineraal is. Maar zwart vind je vaker in het oerwoud. In sommige gebieden kom je zwart water tegen, waarschijnlijk ontstaan door eeuwenlange fermentatie van plantenresten.

Dit heeft mij op een nieuw spoor gezet. De koolstof die opgelost is in het water en achtergebleven is in beekjes en poeltjes in het oerwoud heeft mij aan het denken gezet! Het inspireerde mij tot een watergedragen temperaverf vermengd met koolstof, met als achterliggende gedachte dat een goed geordende verf met koolstof diamant suggereert. Diamant is in mijn verbeelding opgebouwd uit plantenresten die geordend zijn door miljoenen jaren smering met water. Het is een kristal geworden. Als ik de zeer hoge brekingsindex van diamant in mijn verf zou kunnen benaderen en hierdoor het helderste licht kan vangen in mijn verf oppervlak! Wellicht een wat Alchemistische benadering, maar wel puur geboren. In het regenwoud, in dit ongerepte gebied!

Mijn vervolfbezoek aan Suriname zal gericht zijn op het maken van schilderijen met materialen die de aarde mij bied. Ik zal me laten inspireren door de grond en wat er op groeit. Het zal een zoektocht worden naar nieuwe mogelijkheden om de kristallen van de aarde zichtbaar te maken, die op hun beurt weer mogelijkheden bieden voor nieuwe experimenten, voor nieuwe verf. Er zal een zeer bijzonder en persoonlijk oppervlak ontstaan op de huid van mijn schilderijen door de gebruikte natuurlijke materialen. Door de verf die niet alleen een visueel effect maar ook een diepgaande gevoelswaarde heeft, doordat er een logisch en natuurlijk proces aan ten grondslag ligt. Al mijn indrukken worden voortdurend met tekeningen vastgelegd, zodat mijn project volledig word opgetekend.

Casper Hoogzaad

De Gran Rio ter hoogte van Cajana.
(foto Jeroen Jongeleen)

ODI-O

Odi-o.
Ik roei voorbij
onderweg naar de stad.
Odi-o.

Odi-o.
Waardeer me niet naar mijn huid;
ik draag haar
als een grote omslagdoek...
Odi-o.

Odi-o.
Als je zwarte aarde wast,
zul je blinkend goud vinden...
Odi-o.

Eugène W. Rellum (1890-1989)
(uit: *Oembra foe Sranan*, Paramaribo 1972)
Vertaling: Michiel van Kempen.

Odi-o: de algemene groet van de bosnegers

KON NANGA GO/ KOMEN EN GAAN

Op 23 januari 2008 keerden de Rotterdamse kunstenaars Hulya Yilmaz en Casper Hoogzaad na een verblijf van respectievelijk elf weken en bijna vier maanden in Suriname terug naar Nederland.

BIGIN FRUKU NO E PORI WROKO/ EEN GOED BEGIN IS HET HALVE WERK

ROTTERDAM - Al na één nummer heeft de Surinoemer bewezen in een behoefte te voorzien. Dat eerste nummer verscheen op 11 december 2007 in gekopieerde vorm in Paramaribo, alwaar belangstellenden één van de 250 gratis exemplaren konden afhalen bij NAKS, de Nola Hatterman Art Academy, Tori Oso of de Academie voor Hoger Kunst en Cultuur Onderwijs. Het nieuwsblad blijkt een brugfunctie te vervullen tussen Nederlandse en Surinaamse culturele kringen. Het is de wens van de redactie om de Surinoemer in de komende jaren als onafhankelijke spreekbuis voor een breder publiek beschikbaar te stellen. Om de toegankelijkheid van de informatie en het lezersbereik te vergroten hebben we besloten om een website voor het nieuwsblad op te zetten. Bij de constructie van de site wordt rekening gehouden met bezoekers die niet over de allersnelste internetverbinding beschikken. De online versie van de Surinoemer zal vanaf 12 februari 2008 te vinden zijn op <http://www.desurinoemer.net>

Deze sprong in de virtuele ruimte betekent niet, dat de gekopieerde versie van de Surinoemer komt te vervallen en de krant zijn papieren mond zal moeten missen. Gelijktijdig met de plaatsing van het actuele nummer van de krant op de Surinoemer-website zal in Paramaribo de papieren versie van dat nummer, zolang de voorraad strekt, gratis ter beschikking zijn op de voornoemde adressen. Belangstellenden in de rest van de wereld kunnen de actuele Surinoemer vervolgens als pdf-bestand downloaden van de website, maar daarop ook het Surinoemer archief raadplegen én zich aanmelden voor de mailinglist, zodat ze telkens een melding ontvangen zodra de nieuwste Surinoemer verschijnt. Om de invloed van de lezers op de inhoud te vergroten en het interculturele verkeer te verlevendigen zal de website voorzien worden van een onafhankelijk digitaal forum, waarop gratis kan worden ingelogd om op prikkelende stellingen te reageren of om brandende vragen te stellen.

Als derde onderdeel wordt de website onder het motto 'spiti kon/zeg op' voorzien van een prikbord, waarop iedereen zijn hart kan luchten en alles kan plaatsen wat binnen de grenzen van het betamelijke de moeite van het vermelden waard is.

de redactie

COLOFON

Het onafhankelijke nieuwsblad de **SURINOEMER** werd op 15 november 2007 in een korjaal op de Gran Rio bedacht.

Redactie:

Kurt Nahar (Paramaribo)
Arnold Schalks (Rotterdam)

Opmaak en eindredactie:

Arnold Schalks

Aan dit nummer droegen bij:

Steve Ammersingh
Karel Doing
Risk Hazekamp
Casper Hoogzaad
Jeroen Jongeleen
Kurt Nahar
Ralph van Meijgaard
Alida Neslo
Liesbeth Peroti
Ruth San A Jong
Arnold Schalks
Patrick Tjon Jaw Chong
Mels van Zutphen

Reacties, copy of ingezonden brieven aan:
redactie@desurinoemer.net

de **SURINOEMER** website:
<http://www.desurinoemer.net>

De Surinoemer is niet gelieerd aan enige etnische groep, politieke beweging of religieuze overtuiging. Het copyright/beeldrecht op de bijdragen berust bij de schrijvers, fotografen of kunstenaars. Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden overgenomen zonder voorafgaande toestemming van de makers. De opname van bijdragen betekent niet noodzakelijk, dat de redactie het met de strekking van de inhoud eens is.

Het nieuwsblad de **SURINOEMER** en de bijbehorende **SURINOEMER** website worden financieel ondersteund door het Centrum Beeldende Kunst, Rotterdam.